

Irena Maria Harhalowa (23 X 1905-8 IV 2008)

W wieku 103 lat zmarła Irena Maria Harhalowa z d. Rawicka – bibliotekarka, emerytowany pracownik Biblioteki Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie. Pochodziła z Kresów Wschodnich. Urodziła się 23 X 1905 r. w Kopyczyńcach, woj. stanisławowskie. Jej ojciec Henryk był maszynistą kolejowym, matka Paulina z d. Ragan – gospodynią domową. W 1929 r. p. Irena zawarła związek małżeński z Władysławem Harhalą, który był nauczycielem w gimnazjum w Kowlu. W 1933 r. owdowiała.

Ukończyła żeńskie gimnazjum S.S. Urszulanek w Tarnowie, a następnie w latach 1923-1927 studiowała filologię polską w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Uzyskane absolutorium uzupełniła w 1935 r., zdając egzamin magisterski. Ukończyła również Kurs Opieki Społecznej na Studium Pracy Społecznej we Lwowie (1936-1937), którego świadectwo uzy-

skąła 10 I 1938 r. Biegłe znała język niemiecki i francuski oraz nieco słabiej angielski. W latach pięćdziesiątych XX w. uczestniczyła w kursach z zakresu bibliotekarstwa (Państwowy Ośrodek Kształcenia Bibliotekarzy w Jarocinie, Biblioteka Narodowa w Warszawie). W 1956 r. z wynikiem bardzo dobrym zdała Specjalny Egzamin dla Pracowników Bibliotecznych dający uprawnienia równoznaczne z liceum bibliotekarskim.

Pracę zawodową rozpoczęła w szkole w Kowlu (1928-1933), potem we Lwowie w prywatnym gimnazjum żeńskim (1933-1939). Była też referentką w Wydziale Opieki Społecznej Zarządu Miejskiego we Lwowie. Po zajęciu Lwowa przez Rosjan dorywczo pracowała w różnych zawodach, m.in. w introligatorni, ogrodach miejskich, bibliotece miejskiej. W czasie okupacji niemieckiej była zatrudniona w introligatorni prowadzonej przez Radę Główną Opiekuńczą (1941-1944). W kwietniu 1944 r., zanim Lwów zajęli Rosjanie, wyjechała do Częstochowy, gdzie pracowała w charakterze robotnicy w fabryce „Kosmos”. W styczniu 1945 r., po wyzwoleniu Częstochowy, przeniosła się do Lublina. Od 1 IV 1945 r. rozpoczęła pracę w Bibliotece Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego, gdzie przeszła wszystkie szczeble kariery zawodowej. W 1958 r. otrzymała – najwyższe wówczas – stanowisko zawodowe starszego bibliotekarza. Była organizatorem nowo tworzonego Ośrodka Informacji, przekształconego potem w Dział Informacyjno-Bibliograficzny. Funkcję kierownika tego Działu p. Harhalowa pełniła od 1 I 1953 r. do 30 VI 1964 r. Jej zasługą było utworzenie warsztatu informacyjnego Biblioteki, a pasją bibliografia regionalna. Była współredaktorem pierwszego tomu *Bibliografii Lubelszczyzny*, a Jej nazwisko widnieje w zespole redakcyjnym trzech następnych tomów.

Przez wiele lat wykładała w lubelskiej filii Państwowego Ośrodka Kształcenia Korespondencyjnego Bibliotekarzy w Warszawie. Była bardzo dobrym dydaktykiem, osiągała znakomite wyniki nauczania.

Należała do różnych organizacji, m.in. Związku Nauczycielstwa Polskiego, Ligi Przyjaciół Żołnierza i Ligi Kobiet.

Na emeryturę przeszła w 1968 r., jednak nadal pracowała w niepełnym wymiarze godzin aż do 31 XII 1981 r. Współpracownicy i czytelnicy zapamiętali p. Irenę jako bibliotekarkę o dużej wiedzy i doświadczeniu, oddaną pracy, sumienną, w pełni profesjonalną.

W ostatnich latach życia (1999-2008) Irena Harhalowa zamieszkiwała w Domu Pomocy Społecznej „Betania” w Lublinie, gdzie znalazła troskliwą opiekę i pomoc. Tutaj uroczystie obchodziła jubileusz – 100 lat życia – w gronie współmieszkańców i pracowników Domu oraz zawsze pamiętających o Niej przyjaciół z lat pracy w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie.

Śp. Irena Harhalowa została pochowana 11 IV 2008 r. na cmentarzu na Majdanku.

oprac. Bożena Lech-Jabłońska
(na podstawie akt osobowych Archiwum WBP)